

Zprávičky ze školky

Druhé pololetí školního roku se nám krásně rozjíždí, dny rychle utíkají, tmy ubývá a slunečního svitu naopak přibývá. Dříve než vás zavedeme do jarního období, zavzpomínáme na poslední okamžiky mrazivých dnů, kdy jsme společně s dětmi zažili nejen spoustu zábavy, ale také se dozvěděli mnoho nových a zajímavých informací.

Týden, který byl věnován řemeslům a povolání, byl hodně pestrý. Nejdříve nás naše kroky zavedly na obecní úřad, kde na nás čekal pan starosta R. Hojný. Seznámil nás s prostory a zaměstnanci obecního úřadu a také s náplní jejich práce. Hodně nás, především kluky, zaujala přehlídka pracovních strojů. Díky této návštěvě jsme zjistili, že postarat se o naši vesnici, i když nepatří k těm největším, není vůbec žádná legrace. Je to hodně starostí, vyřizování a zařizování. Lehké to určitě není, ale daří se, protože nám se naše vesnice líbí a máme to tu rádi.

Za zmínku určitě stojí také návštěva JUTY. Někdo si možná pomyslí, že to pro děti nebylo moc zajímavé a už vůbec ne přínosné. Pravda je však jiná. Věřte nebo ne, děti byly z prohlídky nadšené a se zájmem sledovaly činnost jednotlivých strojů a obdivovaly zručnost zaměstnanců. Děkujeme panu Kroupovi za skvělou exkurzi.

V tomto týdnu nás také navštívil pan doktor se svojí krásnou sestřičkou. Povídali jsme si o těle, nemocech, úrazech, prevenci a také o práci lékařů a sestřiček. A jestli si myslíte, že šlo pouze o teorii, tak se hodně mýlíte, protože my jsme si na doktory a sestřičky také zahráli. Měli jsme úžasné vedení a stal se z nás vynikající lékařský tým. Byla to pořádná zábava. Tímto bychom chtěli moc poděkovat manželům Seidlovým za jejich návštěvu a krásný dopolední program, který si pro nás připravili. Děkujeme, byli jste skvělí a rádi vás opět uvidíme ve školce.

Následoval týden plný zábavy a veselí. Ano, hádáte dobře, přišel čas masopustu. Nejvíce jsme se těšili na karneval. Tentokrát jsme ho pojali trochu netradičně. Navázali jsme na téma předchozího týdne „Řemesla a povolání“ a děti měly za úkol vymyslet převlek nějaké profese. Úkol splnily všechny na 1. Některé děti byly sice trochu smutné, protože chtěly jít za princeznu, vílu, upíra nebo třeba spidermana, ale nakonec jsme byli všichni hrdí na svůj kostým. Ve školce se sešli kominíci, pekaři, lékaři, sestřičky, uklízečky, farmáři, opraváři, malíři, nechyběla policie, a dokonce tu byli i včelaři. Byl to skvělý den a my jsme si ho krásně užili.

A je tu březen – „Březen měsíc knihy“. Knihy děti milují, rády si prohlížejí knižní ilustrace a se zájmem poslouchají pohádkové a jiné příběhy. Protože návštěva knihovny patří k oblíbeným aktivitám, rozhodli jsme se podniknout exkurzi do obecní knihovny. Hned po příchodu se nás ujala vždy velmi milá a ochotná paní Bultasová. Po krátkém, ale výstižném úvodu, se děti vrhly na knížky. Hltaly je pohledem a nevěděly, kterou knížku si mají dříve vypůjčit. Být to na dětech, tak v knihovně sedíme možná ještě teď. Doufáme, že láska ke knihám jim vydrží co nejdéle. Čas v knihovně nám rychle utekl a moc se těšíme na další návštěvu.

Po jarních prázdninách čekal na zájemce o výuku lyžování lyžařský kurz v Janských Lázních. Výuky se ujala lyžařská škola K+K Ski School Janské Lázně. O děti se staral tým proškolených instruktorů, kteří svým přístupem naučili děti nejen lyžovat, ale probudili v nich lásku k pohybu, přesněji řečeno k zimním sportům. Byl to opět velmi vydařený kurz.

Pomalými krůčky se dostáváme k jaru. Jarní náladu nám přičarovala pohádka Broučci, kterou si pro školky připravilo divadlo Lampion. Za pohádkou jsme se opět vypravili do UFFA v Trutnově. Jednalo se o loutkové představení motivované stejnojmennou pohádkou od známého autora Jana Karafiáta.

Jarní sluníčko nás nenechalo zahálet a svými paprsky nás lákalo ven. Moc práce s námi nemělo, protože na první jarní dny a procházky jsme se už dlouho těšili. Nejdříve jsme prozkoumávali blízké okolí a pak se vydali i na delší túry. Venku jsme se seznamovali s prvními jarními kytičkami, všímali si změn v přírodě a poslouchali zpěv ptáčků. Aby se k nám zima už nechtěla vrátit, vyrobili jsme Moranu z větviček a suché trávy a za doprovodu říkadla „Zimo, zimo, táhni pryč“ ji hodili do potoka.

Poslední březnový týden byl věnován domácím a hospodářským zvířatům. Protože jaro je neodmyslitelně spjato s mláďátky, napadlo nás, že bychom se na jedna mláďátka, která sice váží o pár kilo více než my, mohli zajít podívat. Netušíte, o kom je řeč? Tak ještě malá nápověda. Tato mláďata chodí do školky stejně jako my. Stále nic? Nevadí, jsou to – TELÁTKA. Navštívili jsme místní kravín, kterým nás provedl pan Zuzánek. Prohlídku doplnil, jako vždy, velmi zajímavým a poutavým výkladem. Vždy se dozvíme něco nového. Víte třeba, že kráva nemá horní zuby? Návštěvu kravína jsme si moc užili. Mohli jsme si pohladit kravičky, telátka i pejska Maxíka, prohlédnout si zemědělské stroje a vyzkoušet si, jaké to je sedět v traktoru. Děkujeme panu Zuzánkovi, že nám návštěvu umožnil.

Touto cestou bychom chtěli poděkovat manželům Seidlovým za štědrý finanční dar, díky kterému se můžeme vydat za dalším dobrodružstvím. Už se na to moc těšíme. O našich výpravách vás budeme informovat v dalším čísle Vraních hor. Určitě se máte na co těšit.

Přejeme vám krásné jaro a veselé Velikonoce.

Učitelky ze školky